

tilbøielige til at se saa Meget i, hvad man gør, gjøre opmærksom paa — for det Tilfælde, at vi skulde være saa heldige, hvad jeg haaber, at komme hen imod det Punkt, at vi kunne søge vore gamle Forbindelser optagne paa Svinemarkedet — at Tyskland har — til Dels af sanitære Hensyn — Forbud overfor Amerika, og Frankrig ligeledes, ja, man har i Frankrig anholdt en Sending dansk Flæst, fordi man antog, at den var fra Amerika. For Sverigs Vedkommende gjælder det Samme. For mig er der her ikke Tale om nogen prohibitiv økonomisk Politikk, men jeg mener, at der kan vel være Tale om af sanitære Grunde at træffe visse Foranstaltninger, hvis de ere fornødne. Jeg skal ikke gjøre Noget i saa Henseende af økonomiske Grunde, men kun forsaavidt de veterinære Sagkyndige anse det for rigtigt, og kun i det Omfang, hvori de anse det for rigtigt. (En Stemme: Det bliver Justitsministerens Sag). Nei, det ærede Medlem maa forlade mig, det bliver Indenrigsministerens her som i saa mange andre Ting. Jeg sagde sidst, at spiseligt Svinefedt er det eneste økonomiske Svineprodukt fra Amerika, som har Interesse for os. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at Indførselen hertil af Flæst var i 1885 6,389,232 Pfd. og Udførselen 31,489,785, saa at Overskudsudførselen var 25,100,553 Pfd. Indførselen af Flæst fra Amerika var 3,760,334 Pfd., og hvad Udførselen angaar, da udgjorde Udførselen til England 20,213,659 Pfd., Udførselen til Tyskland 7,161,558 Pfd., og Udførselen til Sverige 3,032,807 Pfd. Denne Indførsel af amerikansk Flæst til os var, det tør jeg omtrent med Sikkerhed sige, en Gjennemførsel og intet Andet, og det er ganske naturligt. Den har derfor ingen speciel Interesse for os. Den ulukkelige § 7 i Lovforslaget, som jeg har betegnet som Hovedbestemmelsen, er bleven angrebet fra forskjellige Sider, og man har slet ikke kunnet forstaa den. Jeg tror dog ikke, at den er saa vanskeligt at forstaa. Et æret Medlem, for Holbæk Amts 4de Valgfreds (A. Sørensen), som var saa udførlig inde paa den forleden, kunde ikke forstaa, hvad „Handelsfarve“ betød. Jeg har tiltraadt Vædringsforslaget om Handelsfarve og dette Udtryk vil, hvis det vedtages, for mig være det samme, som det, der staaar i Paragrafen. Jeg kan meget godt tage imod Paragrafen med Betegnelsen „Handelsfarve“ og skal komme igennem med den. Ville de Herrer have at vide hvorledes, kunne de stemme for Paragrafen, saa skulle de faae at se, at det kan ikke give Vanskeligheder. Ville de Herrer gaa ind paa det

Kompromis, at de stemmer for Paragrafen, og at jeg sørger for at bringe den i Udvendelse, saa skulle vi nok komme ud af det. For øvrigt er jeg enig med den ærede Ordfører i, at der er al Grund til Tydeliggjørelse. Jeg er enig med den ærede Ordfører i at forstaa Paragrafen saaledes, at den gjælder kun en Farve, den Farve nemlig, som vort Smør har og maa have for at faae Afsetning i England; det er den Farve, som Margarinen ikke maa have; men naar den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer saa sige: Ja, saa kan Margarinen tilberedes med den Farve, den faar ved Tilvirkningen, saa er det ikke rigtigt. Det slaar ikke til; thi saa kan Margarinen vade udenom Farveparagrafen, ganske simpelt ved at Oleomargarinen eller Olierne farves; saa ville Fabrikterne sige: Vi tage Naaproductet som det er, og farve det ikke, og ved Hjælp af disse Naaproducter faae vi den samme Farve frem; det vilde de selvfølgelig gjøre. Altsaa den Vej er lukket. Om det lader sig gjøre at faae en Margarinefarve med nogle Nuancer, skal jeg gjerne tage under Overveelse; men den anden Vej kunne vi ikke gaa, og jeg vil ikke være i Tvivl om, hvorledes Bestemmelsen vil være at forstaa. Der er ikke Tale om, at det skal være forbudt at farve Margarine, men det vil kun være forbudt, at der dertil maa anvendes den Farve, som vort Smør har som Handelsvarer i England; Andet og Mere betyder det ikke. Det ærede Medlem, der interesserede sig meget for de daglige Bedragerier og aabenbart har sat sig ind i den Ting, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der er et andet Forhold, der lige saa meget kunde forsjene det ærede Medlems Overveelse, nemlig naar man vil gaa til Undersøgelse af Forholdene med Hensyn til Priserne. Hvis det ærede Medlem, der erkjender, at det daglige Bedrageri er uhyre stort, som det virkelig er, tillige vil sammenligne Prisforholdet, vil han finde, at det ikke er saa ganske underligt, at Mellemhandlerne gjerne ville handle med Kunstsmør, paa Grund af den enorme Fortjeneste, denne Handel betinger, og hvis det ærede Medlem vil undersøge Sagen, hvad han selv kan, ved at købe en lille Fougtagte Kunstsmør og sammenligne Prisen paa den med hvad Arbejderne eller Forbrugerne maa betale for enkelte Pund, vil han se, at der kommer en Difference frem i Priserne, som har Noget at betyde. Jeg er overbevist om, at naar man foranlediger, at de Vedkommende kunne se, hvad de kjøbe, og faae det billigere, er deres Lørb nok saa godt varetaget derved, som af de Herrer, hvem det alene kom an paa, at det ene lig-